

забезпечують розвиток необхідних механізмів, реалізація яких дозволить створити серйозні передумови для докорінної зміни ситуації в сфері протидії масштабним проявам корупції в Україні.

Список бібліографічних посилань

1. Проект Закону про Антикорупційну стратегію на 2018–2020 роки // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63942 (дата звернення: 13.09.2019)

2. Джух Н. Корупційні ризики в професійній діяльності державних службовців // Міністерство юстиції : офіц. сайт. URL: https://minjust.gov.ua/m/str_34678 (дата звернення: 13.09.2019).

Одержано 22.09.2019

УДК 343.3/.7

Єгор Сергійович РОМАНЕНКО,

слідчий слідчого відділення Братського відділу поліції

Головного управління Національної поліції в Миколаївській області,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

ДЕКЛАРУВАННЯ НЕДОСТОВІРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ: УМИСЕЛ ЧИ НЕОБЕРЕЖНІСТЬ

Термін «корупція» вже досить давно вкоренився у свідомості кожного жителя України. Впродовж багатьох років влада створює нові органи, розробляє нові заходи у боротьбі з «хабарництвом», але як показує практика, дані дії є неефективними. Дана проблема має «міжнародний» характер, так як в кожній країні корупція досить сильно впливає як на економіку, так і на суспільство.

Одним з аспектів у боротьбі з корупцією в Україні було впровадження так званої е-декларації (електронне декларування доходів). Дана декларація, на відміну від тієї, що практикувалася раніше, по заповненню більш ширша, так як містить не 6, а 16 розділів. В даній електронній декларації, окрім нерухомого майна, транспортних засобів, доходів, також декларуються об'єкти незавершеного будівництва, нематеріальні активи, робота за сумісництвом, а також речі, які перебувають у власності громадянина, та коштують більше 100 мінімальних заробітних плат. Таким чином електронна декларація робить неможливим приховати незаконно отримані доходи громадянином (суб'єктом декларації), також слід зазначити, що це один із багатьох методів в боротьбі із корупційними проявами в українському суспільстві.

Також слід зазначити декларування завідомо недостовірних відомостей тягне за собою дисциплінарну, адміністративну та навіть кримінальну відповідальність.

У відповідності до ст. 366-1 Кримінального кодексу України кримінально караним є подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, передбаченої Законом України «Про запобігання корупції», або умисне неподання суб'єктом декларування зазначеної декларації. Також слід зазначити, що кримінальна відповідальність за даний вид правопорушення настає також за відомості, які відрізняються від достовірних на загальну суму понад 250 прожиткових мінімумів для працездатних осіб. Також в даній статті зазначається, що відповідальність настає за «подання завідомо недостовірних відомостей». Взагалі в будь-якому складі злочину основною складовою є мотив. В даному випадку, аби притягнути особу до кримінальної відповідальності органам досудового розслідування необхідно довести, що особа вносила чи приховувала інформацію навмисно. Тому, якщо органами не буде вище зазначене доведено, то склад кримінального правопорушення відсутній.

Проблема в доказуванні даного кримінального правопорушення полягає в тому, що важким є питання визначеності умислу. Так як, у даному кримінальному правопорушенні суб'єктивною стороною є прямий умисел. А оскільки в судовій та правоохоронній системі України діє презумпція невинуватості, то доказування вини (прямого умислу) в даному правопорушенні є завданням працівників силових відомств.

На даний час, законодавство швидкими темпами змінюється, вносяться постійні новели в Кримінальний та Кримінальний процесуальний кодекси, це робиться з такими темпами, що навіть не встигають роз'яснити виконавцям, як на практиці доводити вину осіб та застосовувати деякі процесуальні норми. Можливо було б доцільніше не влаштовувати «конвеєр» змін, а вдосконалювати те, що на даний час вже прийнято та діє.

Список бібліографічних посилань

1. Кримінальний кодекс України : станом на 1 лют. 2016 р. Київ : Вид. Паливода А. В., 2016. 170 с.

Одержано 24.09.2019